

Kritik mot Länsstyrelsen i Västra Götalands län för dröjsmål med att underrätta parterna om ett beslut om omhändertagande enligt 31 § djurskyddslagen

Beslutet i korthet: Länsstyrelsen skulle underrätta parter om ett beslut som var verkställbart från beslutets dag. Länsstyrelsen underrättade parterna genom delgivning med stämningsman, vilket ledde till att parterna blev underrättade först tolv dagar efter beslutet. Länsstyrelsen kritiseras för att parterna inte underrättades tidigare.

Anmälan

I en anmälan, som kom in till JO den 7 februari 2014, framförde AA och BB klagomål mot Länsstyrelsen i Västra Götalands län om handläggningen av djurskyddsärenden. I en skrivelse som kom in vid en senare tidpunkt framförde AA och BB ytterligare klagomål mot länsstyrelsen och mot Jordbruksverket.

Utredning

JO begärde in och granskade registerutdrag i länsstyrelsens ärenden 282-29494-2013, 282-2189-2014, 282-5014-2014 och 282-7583-2014 och registerutdrag, beslut den 2 januari 2014 och omprövningsbeslut den 13 februari 2014 i länsstyrelsens ärende 282-41896-2013. Muntliga upplysningar hämtades in från djurskyddskontrollanten CC. Av handlingarna och upplysningarna framgick bl.a. följande:

Den 2 januari 2014 fattade länsstyrelsen beslut om att omhänderta vissa hästar som fanns hos AA och BB, som underrättades om beslutet genom delgivning av polisen i samband med att det verkställdes den 14 januari 2014.

Länsstyrelsen uppmanades att lämna upplysningar om handläggningen av det aktuella ärendet såvitt avsåg underrättelse av det nämnda beslutet. Av yttrandet skulle det framgå hur handläggningen förhöll sig till reglerna i 7 § och 21 § förvaltningslagen (1986:223), FL.

Länsstyrelsen (genom tf. länsöverdirektören DD) gav in följande remissvar:

Redogörelse för ärendet

Beslutet om att omhänderta vissa hästar hos AA och BB fattades den 2 januari 2014 sent på eftermiddagen. Vid den tidpunkten hade posten gått för dagen. En kontakt togs därför under fredagen den 3 januari 2014 med polismyndigheten i Vårgårda. Eftersom den polis som Länsstyrelsen normalt har kontakt med i området befann sig i Borås i tjänsten, lämnades beslutet personligen till honom vid Länsstyrelsens kontor i Borås. Beslutet lämnades dels för delgivning, dels för verkställighet. Länsstyrelsen fick därvid beskedet att polismyndigheten skulle verkställa beslutet den 8 januari. Länsstyrelsen konstaterade då att från den 3 januari till den 8 januari var det i stort sett bara helgdagar. Detta innebar att underrättelse av beslutet inte skulle kunna ske förrän tidigast den 7 eller 8 januari 2014, oavsett delgivningssätt.

Den 8 januari 2014 meddelade polismyndigheten att myndigheten skulle försöka att verkställa beslutet direkt veckan därpå, troligtvis på tisdagen den 14 januari 2014. Länsstyrelsen poängterade då särskilt att det var viktigt att djurhållarna blev delgivna snarast, om verkställandet av beslutet drog ut på tiden.

Underrättelsen av beslutet till AA och BB skedde genom polismyndigheten i samband med att det verkställdes den 14 januari 2014.

Länsstyrelsens övervägande

— — —

Länsstyrelsen gör följande bedömning.

Beslutet om omhändertagande av ett visst antal hästar fattades av Länsstyrelsen sent på eftermiddagen den 2 januari 2014.

Länsstyrelsen brukar underrätta om innehållet i beslut genom delgivning. När Länsstyrelsen beslutar om delgivningsform görs det utifrån en bedömning av omständigheterna i varje enskilt fall. Vid omhändertaganden av djur använder Länsstyrelsen stämmingsmannadelgivning i nästan alla ärenden. Detta eftersom det har visat sig vara svårt att få djurhållarna delgivna på annat sätt. En kontakt tas då normalt sett med polisen innan beslutet skickas för delgivning för att försöka se till att det finns möjlighet till snabb delgivning samt för att ha en dialog om verkställigheten av beslutet. Polisen brukar också ha intresse av att delgivningen sker snabbt eftersom det i samma försändelse brukar underrättas om vad som ska ske med djuren.

I det aktuella ärendet bedömde Länsstyrelsen att beslutet skulle delges av stämmingsman på grund av undanhållanderisken. Den 3 januari 2014, dagen efter att beslutet hade fattats, överlämnade således Länsstyrelsen beslutet till polismyndigheten för delgivning och verkställighet. Förhållandet att beslutet överlämnades personligen berodde på att Länsstyrelsen ville säkerställa att delgivningen skulle ske genast.

Sammantaget anser Länsstyrelsen att myndigheten vid sin handläggning av beslutet om att omhänderta vissa hästar som fanns hos AA och BB, har följt förvaltningslagens regler.

AA och BB kommenterade remissvaret.

Bedömning

Enligt huvudregeln i 21 § första stycket FL ska en sökande, klagande eller annan part underrättas om innehållet i det beslut genom vilket myndigheten avgör ärendet, om detta avser myndighetsutövning mot någon enskild. Om beslutet går parten emot och kan överklagas ska underrättelsen också ge besked om hur parten ska göra för att överklaga. Myndigheten bestämmer om

underrättelsen ska ske muntligt, genom vanligt brev, genom delgivning eller på något annat sätt (21 § tredje stycket FL).

Bestämmelsen i 21 § FL anger inte när underrättelseskyldigheten ska fullgöras. Det följer emellertid av 7 § samma lag att parterna ska underrättas så snart som möjligt (jfr 7 § första stycket förordningen [2003:234] om tiden för tillhandahållande av domar och beslut, m.m.). Om beslutet är verkställbart från beslutets dag bör parterna underrättas om beslutet genast (Hellners och Malmqvist, Förvaltningslagen med kommentarer, 31 maj 2010, Zeteo, kommentaren till 21 §).

Länsstyrelsen beslutade den 2 januari 2014 om omhändertagande av hästar hos AA och BB med stöd av 31 § djurskyddslagen (1988:534). Av 74 § djurskyddsförordningen (1988:539) framgår att ett sådant beslut gäller omedelbart även om det överklagas.

Länsstyrelsen var alltså skyldig att se till att AA och BB genast underrättades om beslutet. Länsstyrelsen beslutade att de skulle underrättas genom delgivning med stämningsman eftersom den ansåg att det fanns en undanhållanderisk. Det avgörande för länsstyrelsens val av formen för underrättelsen var uppenbarligen att försäkra sig om ett bevis om delgivning av beslutet. Jag ifrågasätter inte att länsstyrelsen gjorde bedömningen att en delgivning med stämningsman var det säkraste sättet att få ett sådant bevis. Om det hade varit fråga om ett beslut som inte fick verkställas förrän det vunnit laga kraft hade jag inte haft några invändningar mot att skyldigheten enligt 21 § FL fullgjordes på det sättet. Länsstyrelsens beslut den 2 januari 2014 kunde emellertid verkställas omedelbart. Trots det underrättades AA och BB om beslutet först i samband med att det verkställdes den 14 januari 2014, dvs. tolv dagar efter det att beslutet hade meddelats. Det ligger i sakens natur att underrättelse genom stämningsman kan medföra att beslutet når den enskilde senare än om det skickas i ett vanligt brev. Enligt min mening borde länsstyrelsen ha underrättat AA och BB om beslutet genom att skicka det till dem i ett vanligt brev. Länsstyrelsen förtjänar kritik för att underrättelsen till parterna drog ut på tiden.

Vad AA och BB i övrigt har anfört föranleder inte någon ytterligare åtgärd eller något uttalande från min sida.

Ärendet avslutas.